

Nr 578.

Av herr **Ståhl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 231, angående vissa åtgärder till främjande av bostadsförsörjningen.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 231 rörande bostadsförsörjningen föreslås, att familjebostadsbidraget tills vidare skall begränsas att utgå till två- och flerbarnsfamiljer endast för lägenheter av en viss standard, färdigställda efter den 1 januari 1948. Denna begränsning motiveras med hänsyn till det statsfinansiella läget.

Om detta blir riksdagens beslut, skulle det egendomliga läget uppkomma, att t. ex. tvåbarnsfamiljer i nyuppförda hus skulle erhålla familjebostadsbidrag, medan tre- och övriga flerbarnsfamiljer i likvärdiga lägenheter skulle bli utan detta bidrag, endast därför att de icke fått lägenhet i dessa nya hus utan fått nöja sig med lägenhet i något äldre fastigheter, där dock standarden är ungefär likartad och därför även hyreskostnaden densamma. Denna avvägning måste av allt att döma komma att framkalla många orättvisor i de individuella fallen, eftersom flerbarnsfamiljerna måste sägas ha en tyngre försörjningsböroda än t. ex. tvåbarnsfamiljerna. Det måste därför ur dessa synpunkter vara av större intresse att söka taga sikte på de barnrikaste familjerna vid fördelningen av familjebostadsbidraget.

I propositionen har emellertid icke förebragts nödigt siffermaterial för bedömning av de ekonomiska konsekvenserna av en sådan ändring, som här skisserats. Det förefaller dock, som om inom statens byggnadslånebyrå en dylik utredning skulle kunna färdigställas inom för utskottets arbete erforderlig tid. Först när detta material blir tillgängligt, blir det också möjligt att bedöma, i vilken utsträckning familjebostadsbidrag skulle behöva tagas i anspråk för att i första hand bispringa de största barnfamiljerna med lägenheter av den standard, som i propositionen angivits. Ty givetvis måste denna gräns fasthållas liksom den i propositionen föreslagna inkomstbegränsningen. Däremot torde någon tidsgräns för lägenheternas färdigställande icke behöva angivas, eftersom hyreskostnaden väsentligen är beroende enbart av bostadens standard. Vad som bör vinnas är möjlighet att komma de största barnfamiljerna till

hjälp, ja, det borde alternativt kunna övervägas, huruvida man icke på denna väg skulle för de barnrika familjerna kunna höja bostadsutrymmet, en bostadspolitisk uppgift, som ur många synpunkter är lika angelägen som väl någon annan.

Under åberopande av ovanstående får jag hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 231 måtte beakta här anförda synpunkter.

Stockholm den 26 maj 1948.

Manne Ståhl.
